Podpisany przez:
Łukasz Marek Borkowski
dnia 30 października 2026 r.

UCHWAŁA NR XXXIII/643/26
RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 29 października 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi dotyczącej uciążliwości związanych z hałasem

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2026 r., poz. 662 z późn. zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691)

Rada Miasta Katowice
uchwala:

§ 1. Uznać za bezzasadną skargę Pana J S z 12 sierpnia 2026 r., uzupełnionej pismami z 31 sierpnia 2026 r. i z 9 września 2026 r., dotyczącą sposobu prowadzenia postępowania przez Prezydenta Miasta Katowice w sprawie hałasu z instalacji wentylacyjnej.

§ 2. Faktyczne i prawne argumenty decydujące o zajętym stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącego Rady Miasta Katowice do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Łukasz Borkowski

Uzasadnienie

Pismem z 12 sierpnia 2026 r., uzupełnionym pismami z 31 sierpnia 2026 r. i z 9 września 2026 r., Pan J S złożył skargę na działania Prezydenta Miasta Katowice związane ze sposobem prowadzenia postępowania w sprawie hałasu z instalacji wentylacyjnej (wyrzutni powietrza z garażu podziemnego zlokalizowanego przy ulicy Kossutha 7 w Katowicach).

W sprawie przeprowadzone zostało postępowanie wyjaśniające.

Jak ustalono przy piśmie z 1 kwietnia 2026 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska (WIOŚ) przekazał Prezydentowi Miasta Katowice wniosek Pana J S z 28 marca 2026 r. o przeprowadzenie kontroli w zakresie emisji hałasu do środowiska z instalacji wentylacyjnej – wyrzutni powietrza z garażu podziemnego przy ul. Kossutha 7 w Katowicach. Wnioskodawca wskazał na cykliczny charakter hałasu, jego uciążliwość szczególnie w godzinach nocnych oraz podał wyniki własnych orientacyjnych pomiarów.

Wydział Kształtowania Środowiska Urzędu Miasta Katowice (WKŚ), po uzupełnieniu informacji przez skarżącego w związku z pismem WKŚ z 8 kwietnia 2026 r., zwrócił się pismem z 21 kwietnia 2026 r. do zarządcy budynku przy ul. Kossutha 7, tj. Katowickiego Towarzystwa Budownictwa Społecznego Sp. z o.o. (KTBS) o rozpoznanie opisanego problemu uciążliwości akustycznej odczuwanej w mieszkaniach przy ul. Kossutha 7A.

Należy podkreślić, że samo wykonanie pomiarów emisji hałasu do środowiska, a następnie – w przypadku stwierdzenia przekroczenia dopuszczalnych poziomów – wydanie stosownej decyzji administracyjnej, nie usuwa źródła uciążliwości. Działania te służą przede wszystkim obiektywnemu stwierdzeniu i udokumentowaniu występowania przekroczeń oraz stworzeniu podstaw do zastosowania przewidzianych prawem środków zaradczych. Z punktu widzenia ochrony mieszkańców przed hałasem rozwiązaniem najbardziej pożądanym jest natomiast doprowadzenie instalacji do takiego stanu technicznego i sposobu pracy, aby uciążliwość została ograniczona lub wyeliminowana możliwie najwcześniej.

WKŚ 26 maja 2026 r. zlecił wykonanie analizy akustycznej i modelu rozprzestrzeniania się dźwięku z wyrzutni powietrza z garażu przy ul. Kossutha 7 w Katowicach, w celu określenia zasięgu potencjalnego negatywnego oddziaływania hałasu, co jest niezbędne dla wyznaczenia stron ewentualnego postępowania administracyjnego. Zlecono wykonanie pomiarów w porze dnia i nocy.

6 lipca 2026 r. zostały wykonane pomiary emisji hałasu do środowiska na potrzeby analizy akustycznej i wykonania modelu rozprzestrzeniania się dźwięków. Ponadto 14 lipca 2026 r. WKŚ skierował pismo do KTBS o udzielenie informacji odnośnie sposobu zaprogramowania pracy wyrzutni powietrza, w tym w porze nocy. W piśmie wskazano, że informacja ta jest niezbędna dla planowanego właściwego pomiaru emisji hałasu do środowiska i ewentualnego wydania decyzji określającej dopuszczalne poziomy emisji hałasu do środowiska.

W przekazanym 21 sierpnia 2026 r. przez K R Konsulting sprawozdaniu z pomiarów nr 31/05/2026, zawierającym analizę akustyczną wraz z modelem rozprzestrzeniania się dźwięków z wyrzutni powietrza z przewietrzania garażu podziemnego zlokalizowanego przy ul.Kossutha 7-7c w Katowicach stwierdzono brak ryzyka przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu na elewacji budynku. Poziom dźwięku w porze dnia nie przekracza 55 dB. W porze nocy instalacja nie pracuje. Sprawozdanie zawiera także model rozprzestrzeniania się dźwięków na elewacji budynku mieszkalnego.

Skarżący został poinformowany o wynikach analizy akustycznej. W podsumowaniu treści pisma wskazano brak podstaw do podjęcia dalszych działań administracyjnych w zakresie uciążliwości akustycznej instalacji wentylacyjnej.

Należy podkreślić, że pismem z 8 września 2026 r. skarżący został poinformowany, że prowadzone dotychczas czynności miały charakter wyjaśniający i służyły ustaleniu, czy zachodzą przesłanki do wszczęcia z urzędu postępowania administracyjnego na podstawie art. 115a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony Środowiska (Dz. U. z 2025 r., poz. 647 z późn. zm.). Wskazano jednocześnie, że sam fakt skierowania do organu zawiadomienia dotyczącego podejrzenia przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu nie powoduje wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ani nie przesądza o posiadaniu przez osobę dokonującą zgłoszenia statusu strony. Ustalenie kręgu stron następuje w związku z wszczęciem konkretnego postępowania administracyjnego, z uwzględnieniem przesłanek określonych w art. 28 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r., poz. 1691).

Ponadto zauważyć należy, że w przypadku wątpliwości, co do kompetencji laboratorium lub przestrzegania przez nie wymagań akredytacyjnych skarżący może się zwrócić do Polskiego Centrum Akredytacji w Warszawie, które przyjmuje i rozpatruje skargi na działalność akredytowanych podmiotów dotyczącą spełniania wymagań akredytacyjnych i w razie powstania wątpliwości może dokonać specjalnej oceny takiego podmiotu w ramach sprawowanego nadzoru.

W tym stanie sprawy zarzuty podniesione w skardze należy uznać za bezzasadne.

Jednocześnie na podstawie art. 238 Kodeksu postępowania administracyjnego poucza się, że w przypadku ponownego złożenia skargi w tej samej sprawie bez wskazania nowych okoliczności organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.